

PER NOUS PARTITS COMUNISTES I UNA NOVA INTERNACIONAL¹

Lev Trotski

27 de juliol de 1933

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de: “Por nuevos partidos comunistas y una nueva Internacional”, en, *Escritos*, Tomo V, volumen 1, Editorial Pluma, Bogotá, 1976, pp. 35-38.

Fins ara ens hem desenvolupat com a fracció de la Tercera Internacional. Després de l'expulsió ens considerarem una fracció i ens fixarem com a objectiu la reforma de la Internacional Comunista. Aquesta etapa fou absolutament inevitable. Inclús si, des de fa temps, alguns de nosaltres, haguéssim estat convençuts que la Comintern estava condemnada al fracàs, ens hauria estat impossible proclamar-nos com a nova internacional. Calia demostrar què valem, què valen les nostres idees, preparar els quadres. Només podíem fer-ho com a fracció. Fou una etapa inevitable.

Hem de *liquidar aquesta etapa* tant internacionalment com nacionalment. Vèiem la possibilitat teòrica de què els esdeveniments històrics, explicats per endavant per nosaltres, podien produir, junt amb la nostra crítica, un canvi radical en la política de la Comintern. Aquests grans esdeveniments ja s'han produït. Ocorregué la qüestió de Xina, però en aqueix moment la crítica de l'Oposició fou com un llibre tancat per als obrers d'Occident, que a penes s'assabentaren. Ocorregué la qüestió d'Alemanya. Seguirem pas a pas els fets, i els preveïrem amb major o menor exactitud. Si la reforma era possible, aquesta era la situació clàssica per a fer-la.

El 5 d'abril, després de la resolució del Comitè Executiu de la Comintern, hauríem d'haver proclamat: la Internacional Comunista és morta! Perdérem diversos mesos que, malgrat tot, tenen certa importància. Per què aquesta demora? En primer lloc, perquè la nostra declaració sobre la necessitat d'un nou partit en Alemanya provocà diferències entre nosaltres. Es tractava d'assolir de fer aquest gir decisiu sense que hi haguessen ruptures. La primera etapa fou la proclamació d'un nou partit per a Alemanya. A més, havíem de comprovar

¹ “Per nous partits comunistes i una nova Internacional”, *Bulletí intern* Lliga Comunista de Nord-Amèrica, n° 13, 1933. Aquesta és una transcripció taquigràfica sense corregir o un resum de les observacions de Trotski durant un discussió que es realitzà a Saint-Palais tres dies després de l'arribada de Trotski a França I amb què contribuï a la discussió que es portava a terme dins l'Oposició d'Esquerra. [Nota de l'edició castellana]

també com influïa la catàstrofe d'Alemanya sobre les altres seccions de la Comintern.

La nostra actitud d'espera s'explica per la cautela necessària per a fer un gir com aqueix. La catàstrofe alemanya havia de provocar un canvi en la Comintern, ja siga possibilitant la reforma o accelerant la seua desintegració. La Comintern no pot continuar sent el que era abans d'aqueixa catàstrofe. Ara ja està ben definit el camí que ha pres. No es pot esperar un miracle. Està condemnada a la derrota. Cal abandonar la idea de la reforma, nacionalment i internacional, per al conjunt de la Comintern, puix que sols és una casta burocràtica sense escrúpols que ha esdevingut el major enemic de la classe obrera mundial. És absolutament necessari alliberar l'avantguarda proletària de la dictadura de la burocràcia stalinista.

Què significa en essència aquest gir? Deixem de ser una fracció, ja no som l'Oposició d'Esquerra, passem a ser els embrions de nous partits. La nostra activitat ja no està limitada per la idea de la fracció. Açò ens portarà inestimables avantatges. Les organitzacions stalinistes es redueixen cada vegada més. La classe obrera arrenca del seu cor la Comintern. Estem condemnats al fracàs si en seguim lligats. Algunes organitzacions i grups s'oposaven a nosaltres només perquè estàvem a favor de la reforma. Se'm dirà que són confusionistes, però entre ells també hi ha elements sans que no seguiren el nostre camí. Hem d'alliberar-nos del control formal de la burocràcia stalinista.

Es tracta de proclamar ara la ruptura? No podem fer-ho. No comptem amb forces suficients. En els partits socialistes s'està formant una tendència cap a l'esquerra. Hem d'orientar-nos vers aquests corrents. La Internacional Comunista es formà amb aquests elements centristes que ahir es bolcaren a la revolució. En 1918 la situació general era molt més favorable. El ritme de desenvolupament era molt més ràpid. Ara estem enfront de la major de les derrotes del moviment obrer. Si bé el procés és molt més lent, la socialdemocràcia i la Comintern, paral·lelament, entren en fallida al mateix temps que es produeix la fallida catastròfica de la societat capitalista.

Som els embrions de la formació d'una organització revolucionària. Prenguem, per exemple, la conferència que el SAP i altres grups semblants de distints països projecten realitzar a Brussel·les. Hem d'acceptar les seues invitacions. Si afirmem la necessitat de ser fracció de la Comintern es constituirà un front únic contra nosaltres basant-se en un punt que ja no té cap contingut. Hem d'actuar d'una altra manera. Cal anar-hi i dir: "Vostès ens retreuen estar a favor de la reforma. Ara entrem en una nova etapa històrica en què la política de la reforma ha quedat esgotada. No discutim les posicions del passat. Les diferències ja estan liquidades."